

ningstilbud med efterfølgende ordinært arbejde, bl.a. gennem uddannelsesplanlægning, jobrotation m.m.

Derimod var og er der ikke brug for mere kontrol og pisk til de arbejdsløse, som formanden for LO, Hans Jensen, så rigtigt udtrykte det, før han gik til trepartsforhandlinger.

Lovforslaget rummer desværre kun på enkelte punkter skridt i denne retning. Det gælder fremrykningen af aktivering af voksne ledige, en forstærket indsats ud fra individuelle kriterier i den tidlige fleksible indsats, en styrket indsats for svage ledige og iværksættelsen af nye initiativer via særlige bevillinger til arbejdsmarkedsrådene.

Lovforslaget mangler derimod helt den udbygning af arbejdsgivernes sociale ansvar, som er en afgørende forudsætning for at give den fremrykkede aktivering perspektiv og effekt for de arbejdsløse. End ikke trepartsaftalens uklare hensigtserklæringer på dette område er omsat til forpligtende lovgivning. Dermed forsøger lovforslaget at gå fremad på ét ben.

Efter Socialistisk Folkepartis opfattelse burde alle virksomheder, offentlige som private, forpligtes til at sikre alle medarbejdere efteruddannelse gennem en uddannelses- og personaleplanlægning koblet sammen med gode jobrotationsordninger. Herigennem kunne det sikres, at virksomhedernes arbejdskraft blev opkvalificeret, og samtidig kunne der skabes ordinære job til arbejdsløse.

Socialistisk Folkeparti ønsker også indført en ordning, som vil øge de private virksomheders incitament til at bidrage til jobskabelse, efter principper, som svarer til arbejdsgivernes elevrefusion (AER). Til gengæld skal der så ydes tilskud til de arbejdsgivere, der ansætter folk i et aktiveringsjob med garanti for efterfølgende ordinær beskæftigelse i mindst seks måneder.

Socialistisk Folkeparti ønsker, at det offentlige stopper trafikken med at omdanne ordinære job til aktiveringsjob, puljejob og fleksjob. Det offentlige skal i stedet gå den modsatte vej og afvikle støttede job til fordel for ordinære arbejdspladser. Det må ligeledes sikres, at folk i aktiveringsjob, puljejob og fleksjob sikres af overenskomstmæssige og faglige rettigheder.

Dette vil Socialistisk Folkeparti senere fremsætte beslutningsforslag om.

Socialistisk Folkeparti vender sig skarpt mod alle de initiativer til øget kontrol og skærpede restriktioner over for de ledige:

- forringelse for unge ledige med en kompetencegivende uddannelse,
- nedprioriteringen af hensynet til den lediges egne ønsker ved afgivelse af aktiveringstilbud,
- muligheden for at lade sprogtest/evaluering af danskundervisning for ledige med anden etnisk baggrund end dansk indgå som element i en rådighedsvurdering.

En anden del af mindretallet (Enhedslistens medlem af udvalget) finder, at arbejdsmarkedsstramninger grundlæggende bygger på den misvisende forudsætning, at Danmark vil opleve økonomisk opsving og stigende beskæftigelse i mange år frem.

Forkortelsen af dagpengeperioden skaffer ikke i sig selv en eneste arbejdsplads, men kan i værste fald betyde en større udstødning fra a-kasserne og dermed tilknytning til arbejdsmarkedet.

Den manglende sikring af de 50-54-årige, så de fremover kan risikere at ryge på bistandshjælp, er en asocial stramning, som ikke skaffer denne gruppe bedre muligheder på et arbejdsmarked præget af aldersdiskrimination.

Den særligt fremrykkede aktivering på lavere sats for unge under 25 år er en stærk diskriminerende foranstaltning, der ikke tjener noget beskæftigelsesmæssigt formål.

Den fremrykkede mulighed for tilbud er positiv, men Enhedslisten har grund til at frygte, at manglende ressourcer og satsningen på kvantitet frem for kvalitet reelt bliver »aktivering for aktiveringens egen skyld«. Enhedslisten vender sig imod de perspektivløse puljejob, som fastholder folk i ledighed og fratager dem deres overenskomstmæssige og faglige rettigheder.

Ved at fremrykke aktiveringen skaber man desuden nogle u hensigtsmæssige problemer for folk med løsarbejde eller bare mindre fastansættelse - disse er slet ikke løst tilstrækkeligt, selv om referenceperioden er gjort længere.

Lovforslagene indeholder en begrænsning af lediges mulighed for at søge uddannelse efter eget valg, idet den skæres ned fra 52 uger til 6 uger. Og den kan ikke bruges i aktivperioden - dvs. kun inden for det første år. De arbejdsløse har brug for uddannelse - loven er derfor et skridt i den gale retning.

Enhedslisten er modstander af, at korte sygdomsperioder nu skal gælde som arbejdsløshed. Enhedslisten finder, at